

Egy nyelven beszéljünk és egyformán cselekedjünk

Írta: SIKLÓS JÁNOS

Életem, pezsgő az élet mindenütt. Bármerre nézünk, lépünk, szorgalmasan dolgozó embereket látunk. A földeken nehéz körülmények között folyik a küzdelem a termésért, hogy a kapasokat mentse az aszály elől, mely a gabonatermést, úgy látszik «megszűkíti». Szövetkezeti gazdák — többek között — a takarmány tárolásával, az állattalomány gyarapításával akarják megnyerni azt, amit elvihet a gabonánál az aszály. Szövetkezeti asszonyok baromfi-neveléssel, intenzív növényápolással küzdenek az aszályból várható veszteség pótlásán. Termelőszövetkezeink földjén végbemenő feszes munka szemléltetően mutatja, hogy nincs kétség, csüggedés. A mostoha időjárás kedvezőtlen hatását sokféle módon ellensúlyozza okos parasztságunk. A gyengén működő szövetkezetek gazdái sem ijesztenek meg a szárazság, ők is nagy akarattal és szakértelemmel próbálják elűzni a rossz időjárás következtében várható gabonaveszteséget.

Senkinek sincs a hátránya, hogy mi volt régebben: szegényparaszt, középparaszt vagy nagygazda. Itt most mindenki egymás mellett van, kezük tele munkával és szigorú önfegyelmel dolgoznak. Nagy felelősséggel végzik azt a munkát, melyet helyettük ebben az országban senki nem tud elvégezni. A közös föld és cél, és az azonos gondok egybeforrasztják a termelőszövetkezetek tagságát és az egység kovácsa ezekben a hetekben és hónapokban a munka, a közös érdek, mely találkozik népünk őszinte támogatásával.

A fejlődés produkálta ezt az összegeztést, melynek alapja a közös föld, a közös élet. Persze a munka mellett olyan anyagi és erkölcsi tényezők is hatnak, melyek legtöbb termelőszövetkezetünkben már jól érvényesülnek. Az anyagi ösztönzőkkel termelőszövetkezeink év eleji közgyűlésein maga a tagság határozta el.

Egészséges anyagi ösztönzőket vezettek be legtöbb helyen, melyek alkalmassak arra, hogy érdekeltté tegyék a szövetkezeti gazdát a termelésben. Amikor a földeken járunk és a nagy sürgést-forgást látjuk, akkor gondolkodunk az anyagi ösztönzőkre is, amelyek nélkül nem lenne ennyire egészséges az élet a termelőszövetkezetek nagy földtábláin. De aki csak az anyagi ösztönzőket látja és elhanyagolja az erkölcsi ösztönzőket, akaratlanul is helytelen irányú következtetésre jut.

Az erkölcsi ösztönzők alkalmazása nélkül sem talánánk meg parasztságunk termelési kedvét. Az erkölcsi ösztönzők forrása maga a szocialista társadalom. Az országban mindenki éljen jól, munkája után kapjon kiérdemelt megélhetést, tehát munka nélkül senki ne vehessen el semmit a társadalmi javakból. Parasztságunk szempontjából ez az erkölcsi elv rendkívül nagyjelentőségű. Hiszen munkánélkül vagy mások munkájából, mások erejének, vérének megszarolásából senki nem élhet meg a magyar földeken.

Az sem közömbös az erkölcsi ösztönzők között, hogy a paraszti felelőség soha nem volt ilyen nagy népünk életében, ellátásában, mint most. Ez a felelőség nemcsak a termelőszövetkezetek elnökeire, igazgatóira vonatkozik, hanem meggyökéren közel negyedmillió parasztemberre (családtagokkal együtt), akik az ország déli részén teremtik elő a következő évre szóló élelmiszermennyiség rájuk eső részét.

A kulturáltság, műveltség és szakemberiség a munkában szintén olyan morális ösztönző, amely nap mint nap gyarapszik és hatása az anyagi javak előállításánál mind nagyobb és nagyobb mennyiségben jut kifejezésre. S a tekintélyt, a megbecsülést a munka, a szaktudás és a szorgalom biztosítja minden egyes termelőszövetkezeti gazda számára.

Az erkölcsi ösztönzők hordozói ott élnek nagy számban a községekben, termelőszövetkezetekben; a kommunis-ták, a falu értelmisége, a parasztság műveltebb, szélesebb látókörű rétege, akikből a politikai meggyőződés heve sugároz élettő meleget és táplál egészséges meggyőződést a szocialista társadalmi rend iránt. A pártonkívüli aktivisták valamennyi termelőszövetkezetben és községben: az az 50–60–80–100 ember, akik lendítők az új rendért folyó küzdelemnek.

Korántsem állíthatjuk azt, hogy termelőszövetkezeti parasztságunknál az anyagi és erkölcsi ösztönzők mindenütt rendben volna-nak, hogy ezek az ösztönzők egyformán hatnak minden egyes emberre.

Ez nem így van. Találunk termelőszövetkezeteket, ahol a tagság 10–15–20 százaléka távoltartja magát a munkától, most is, a legnagyobb do-logidőben. Az okok kutatása nélkül is elmondhatjuk, hogy az anyagi és az erkölcsi ösztönzők hatása még nem jutott el ezekhez az emberekhez. Való-lahol rossz a kontaktus: az élet nagy áramköre még nem érte el a kihúzó-akat. Ezt azért is hangsúlyozzuk, hogy ne tévessen meg senkit sem az, hogy találunk termelőszövetkezetet, ahol a férfiak mellett az asszonyok és a családtagok «vereksznek» a munkáért: bár ez a «verekedés» a munkáért, nemcsak a makói szövetkezetekre, a szege-di Felszabadulásra és a fábiansze-bestyéni Kinizsire érvényes, rajtuk ki-vül még nagyon sok szövetkezetre vonatkozik.

Ezekből a megállapításokból már világosan kiténik, hogy az egységes paraszti osztály léte objektív tény, de az egység szubjektív és erkölcsi fel-tételeit is meg kell töltenünk tartalom-mal. Ez a munka még hátra van. Talán nem indokolatlan megjegyezni ennél a kérdésnél azt sem, hogy tár-sadalmunk fő ellentmondása most már a fejlődő szocialista társadalom és ma-radi gondolkodásmód között van.

Ha a városokban az üzemeket né-zük, ott is serény munkát találunk. A gyárak kapuin belül senki sem ál-lapíthat meg olyasmit, hogy most jú-nius van és valamiféle «uborkaszon» hangulat uralkodik a gyárfalak között. A szorgalmas élet egyik ékes bizonyítéka, hogy az elmúlt évben meggyökéren 10,1 százalékkal növeked-tett a termelési érték, ebben a növe-keedésben a termelési érték részaránya 68 százalékos volt. Üzemeinkben 4300 kiváló dolgozó, 3000 újító tevé-kenyedik, és a szocialista munkaver-seny-mozgalom ma valóban tömeg-mozgalomává vált. Gyorsan — és tö-megesen — terjed a szocialistabrigád-mozgalom is. (Jelenleg 224 brigád vi-seli a szocialista brigád címet.) De ha azt vesszük szemügyre, hogy mi tör-ténik az állami gazdaságokban, ahol az ipari munkás színvonalán dolgoz-nak (mert itt a földek megművelése már az ipar szerveztségének magas fokán történik), akkor azt látjuk, hogy itt is erőteljes ütemben garapodik a községekben. Az elmúlt évben 27 millió forintba tervezett üzemyereményt 42,5 millió forintba teljesítették.

Most pedig a kongresszusi munka-verseny keretében egymást müljék fel-ül a szocialista brigádok, egyéni ver-senyzők: minél többet adni az ország lakosságának. Itt az anyagi és az erkölcsi ösztönzők már magasabb fokon jelentkeznek. S az öntudat és a mű-veltség és a társadalmi aktivitás is nagy fejlődésen ment keresztül az el-múlt években. Ennek egyik szemlélt-ető bizonyítéka, hogy meggyökéren 53 000 ipari munkásnak fele 10 évnél ré-gyebben dolgozik munkahelyén. Ez mu-tatja az új ipari törzsgárda kialakul-ásának tömeges méreteit. Az által, hogy iparunk mennyiségileg meghá-romszorozódott, szükségképpen az ipari munkáltszáma is háromszorosa a húsz évtizedével elelőttin.

Szükségszerűen következett ebből a fejlődésből a munkásosztály fel-hígulása: mezőgazdasági ré-tegekből, új generáció munkabálep-ésétől, háztartásokból, s részben a de-klaszált elemekből töltődött fel a mun-kásosztály. S most az 50%-os stabilitás, mely tíz évnél idősebb munkaviszonyt mutat, bizonyítja a munkásosztály egészséges fejlődését, a felhígulási fo-lyamatot belül a munkásosztály öntu-datának, politikai érettségének és mű-veltségének örvendeties garapodását.

Persze nem mondhatjuk, hogy most már minden rendben van, mert az üzemekben találunk lógó, munkake-rülő embereket, sétálnak, ácsorognak, cigarettáznak, nem dolgoznak és rá-adásul gögősek is. Amikor a vezető rájuk szól, úgy válaszolnak, hogy «elég volt a gorbombákodból». S úgy tesznek, mintha megsértődtek volna a munkáshatalom nevében.

Pedig a munkáshatalom jellemzője éppen az, hogy a munkásosztály veze-tése, e nagy termelőszó- tály ak- tív- itásából, szerveztségéből, fe- gyelme- zett- ségéből is fakad — egy- bé- tényezők mellett. A társadalmi osztályok és ré-tegek közül a munkásosztály tagjai-t látjuk többségben: a pártnak, a köz-élet fórumain, az állami életben, a díjtalan társadalmi munkáknál, a pa- rasztság termelésének közvetlen se- gítésénél, a hadseregben, rendőrségen stb. Ezek a tényezők is mutatják a vezető szerepre hivatottságot, s ez a vezető szerep ma és a szocialista tár- sadalom fölépítése után is megmarad.

De itt is az osztály öntudatosabb ré- szének — a jelzett ötven százalékos stabil gárdának — rendkívül nagy- hatású nevelőmunkát kell végeznie,

hogyan a munkásosztály egységes, öntu- datos arca, teljes homogenitása, a so- cialista tudat magas fokán megvaló- suljon. E nagy jelentőségű világnézeti, ideológiai, gazdasági küzdelemben — mely voltaképpen osztályharcot jelent — a vezető szerepet az üzemek párt- szervezetei, társadalmi szervezetei lát- ják el.

A párt szövetségi politikájában e két nagy társadalmi osztály szövetsége az alapvető ma és holnap, s az marad a jövőben is. Erre épül a népi, nemzeti egység for-málásának koncepciója: az értelmi- séggel és a városi, falusi kispolgár- sággal kialakított szövetségünk mé- lyítése, mely őszintén és nem «tak- tikai okokból» történik, mint ahogyan ezt egyik-másik elvtársunk magában gondolja.

Az értelmiség a szocialista eszmék elsajátításának útján jár. Mind ra-gyobb és nagyobb tömegei értik és fogadják el a marxizmus világnéze- tét. Ezért is szükségtelen beszélni új és régi értelmiségről. A szocialista értelmiség kialakulásáról beszélhe- tünk, mert ez a folyamat megy végbe társadalmunk e fontos rétegének kö- rében.

A kispolgársággal tartott szövetség-ünk sem formális szövetség. Hiszen a kispárosokra szükség van tár-sadalmunknak. Becsületes, tisztességes munkájukkal segítik dolgozó népünk életkörülményeinek javítását. Munká- jukat még hosszú ideig igényli tár-sadalmunk. Itt is figyelembe kell venni azt a fejlődést, ami az elmúlt tizen- három esztendőben történt. 1949-ben hazánkban az ipari termelés értéké- nek 21,4 százalékát adta a kispár, idén pedig csak 2,5 százalékát adja, tehát nem kell félténi a kispártól a szocializmust.

A kiskereskedők helyzete másként merül fel. Ott ahol az állami keres- kedelem még nem tudja a fogyasztó- kat kielégíteni, ezt a funkciót a ma- gánkereskedelem látja el, de amilyen mértékben bővül az állami kereske- delem, úgy szűnik meg érege az irán- yú gazdasági tevékenysége. Ha becsületesen dolgoznak, támogatjuk őket, és támogatjuk akkor is, amikor gazdasági funkciójuk megszűnik és elhelyezkednek a kereskedelmi és gazdasági életben.

A kispolgári réteghez tartozik az egyéni paraszt is, aki a termelőszö- vetkezeteken kívül él. Szövetsége- sünknek tekintjük, mert belőle is előbb-utóbb szervezeti paraszt lesz. Rossz szolgáltatást tesz az ügynek az, aki ellenséges érzéseket táplál a szö- vetkezeten kívül élő, még egyénileg dolgozó parasztokkal szemben. Hiszen ők is az egységes paraszti osztály tag- jáivá válnak majd a termelőszövetke- zetekben belül.

Az osztályidegennel mi nem szövetséget akarunk. Ez közésszájon forgó téves hiedelem, mert ilyesmi — egészüket tekintve — nem is lehet- séges marxista felfogás alapján. Nem szövetségesek, de a társadalmi és gazdasági életbe történő beilleszkedé- süket kívánjuk elősegíteni. Nem bi- zalmatlanságot, gyanakvást táplálunk velük szemben, hanem őszintén se- gítjük őket, hogy megtalálják helyüket az életben, mint a Magyar Népköztársá- ság egyenjogú állampolgárai. Ezt a gesztust nagy többségük szívesen ve- szí, egy kisebb részük próbál megis- merkedni világnézeti és érzés- világában is közelebb akar jutni hozzánk, s mi ez elől sem zárko- zunk el. S ennek lehetőségét és he- lyességét szovjet és hazai példák iga- zolják. Egy kisebb részük pedig — ki-mondva, kimondatlanul — várja az alkalmas pillanatot, mikor támadhatja hátra a munkás-paraszt hatalmat. De ezek sem képeznek valamiféle «ellen- álló» csoportot. Széjjelszórtan, egye- deiben és elenyésző számban létez- nek. Hatóságaink «szemmel tartják» őket.

Ez az álláspont nem egyesek egyéni föl fogása alapján jött létre, hanem a magyar társadalmi élet marxista elem- zésének tudományos eredményeként.

Ebben a kérdésben is egy nyelven beszéljünk és egy nyelven cseleked- jünk. Mert a mi pártunk legnagyobb erőssége, különösen 1956 után az eg- ységes nyelv és az egységes cselekvés. Most mi a feladat? Pártunk szö- vet- ségi politikájának felmérése meggyökéren befejeződött és a közeljövőben illetékes pártfórumok alakítják ki álláspontjukat. A kialu- kuló elvi és gyakorlati véleményt meg- vitatja párttagságunk azszal a szán- dékkal, hogy helyesen érvényesítse az üzemben, hivatalban, termelőszövetke- zetben a párt szövetségi politikáját.

A közös nyelv és cselekvési egység ebben a kérdésben is nélkülözhetetlen.

Pedagógusnapi köszöntő

A KISZ Csongrád Megyei Bizottsága a XI. pedagógusnap alkalmából szeretettel köszönti megyénk valamennyi pedagógusát.

A nevelők lelkes munkájának eredményeként évről évre müveltebb, öntudatosabb fiatalok hagyják el az iskolákat. Az úttörőcsapatok és a KISZ-szervezetek segítségével a nevelők a szocialista hazát szerető, a párt politikájának megvalósításáért küzdő ifjúságot nevelnek.

A pedagógusnap alkalmából valamennyiünknek kívánjuk, hogy nehéz, de szép munkájukat örömmel és sikerrel végezzék még sok éven keresztül. Bár a pedagógusok életük nagy részét a közösség szolgálatának szentelik, számukra a társadalmunk fejlődése, a haladás, az egyéni boldogság forrása is, mégis a személyes családi életükhöz is sok örömet és boldogságot kívánunk.

Az ifjúsági mozgalomban dolgozó lelkes és áldozatkész pedagógusoknak további sok sikert kívánunk nagy- szerű munkájukhoz.

a KISZ
CSONGRÁD MEGYEI
BIZOTTSÁGA

A Szakszervezetek Csongrád Megyei Tanácsa elnökségének üdvözlőlevele

A Szakszervezetek Csongrád Megyei Tanácsának elnök-sége a pedagógusnapon sok szeretettel üdvözlő megyénk ne- velőit.

Az SZMT elnöksége elismeréssel adózik a pedagógusok nevelőmunkájáért. Ez a munka az elmúlt évben különösen eredményes volt, mert a pedagógusok gazdag tapasztalataik- kal, az ügy fontosságát átérzve, nagy felelősségtudattal se- gitették az oktatási reform előkészítését is.

Szeretnénk, ha megyénk nevelői a következő években is hasonló odaadással, áldozatkészéggel végeznék szép és nemes munkájukat, alakítanák, formálnák szocialista tár- sadalmunk reményességét és féltett kincsét: az új nemzedékét.

Ehhez kívánunk a mai napon sok erőt, jó egészséget és szép sikert minden pedagógusnak.

CSAKSZERVEZETEK CSONGRÁD MEGYEI
TANÁCSA ELNÖKSÉGE

Kiváló nevelőket tüntettek ki

A XI. pedagógusnap alkal-mából megyei ünnepeket rendezett Szegeden tegnap, szombaton a Csongrád me-gyei tanács végrehajtó bi- zottsága, a Hazafias Népfro- nt Csongrád megyei elnöke és a pedagógus-szakszervezet Csongrád megyei elnöksége. Az ünnepeken megjelent Siklós János elvtárs, a me-gyei pártbizottság titkára, Moharos István, a Művel- dősügyi Minisztérium képvé- selője és Hantos Mihály, a megyei tanács végrehajtó bi- zottságának elnökhelyettese.

Katona Sándor, a Hazafias Népfro- nt megyei titkára köz- szöntötte a pedagógusokat, majd Siklós János elvtárs ün- nepi beszédét mondott.

Többek között arról beszélt, hogy a pedagógusoknak mily- en nagy szerepük van a gyerekek nevelésében, a jövő generációjának kialakításá- ban.

Ezután megjutalmazták a kiváló pedagógusokat. Az Oktatásügy kiváló dolgozó- já címét kapta többek kö- zött Németh Kálmán, a me- gyei tanács művelődésügyi osztályának főelőadója és Horváth Irén újsztentívni általános iskolai tanár. So- cialista kultúráért kitünté- tést kapott Faragó Józsefné

deszki könyvtáros, Dóme Mi-

hály, a megyei tanács műve- lődésügyi osztályának veze- rőtje is. Kiváló dolgozó kitün- tetést kapott Záhonyi Fe- rencné, a tápéi általános is- kola gondnoka is.

Agoston József elvtárs, a KISZ Csongrád megyei vb titkára ezután fiatal peda- gógusokat tüntetett ki. KISZ Erdeméremmel tüntette ki Kecskés Péter iskundorozs- mai nevelőt.

Itt adták át a megyei ta- nács művelődésügyi osztálya által hirdetett pályázat dí- jait is. A pályázat az iskola- reform gyakorlati megvalósi- tásával foglalkozott. Megyei pályadíjat nyert többek kö- zött Veszprémi László kis- kundorozsmai pedagógus.

A XI. pedagógusnap al- kalmából Csongrád megye művelődésügyi dolgozói kö- zül a magyar forradalmi munkás-paraszt kormány Antalffy Györgyöt, a Szegedi Tudományegyetem rektorát Munka Erdemrend kitüntetésben részesítette. Kiváló tanár kitüntetéssel Tihanyi Nándort, a sze- ge-di Radnóti Miklós Gim- názium igazgatóhelyettesét.

A kitüntetések szomba- ton az Országházban ünnepe- lyes keretek között adták át.

Szegedi pedagógusok jutalmazása

A XI. pedagógusnap al- kalmából Szeged mindhárom kerületének általános isko- láiban számos pedagógus- kapott eredményes nevelő- munkájáért pénzbeli jutal- mat, amelyet tegnap délelőt- től ünnepélyes keretek között nyújtottak át. Mison Guszt-áv, az I. kerületi tanács vb elnöke általános iskolai és gimnáziumi tanároknak, valamint nevelőintézeti dol- gozóknak, összesen 76 főnek, több mint 45 ezer forintot nyújtott át eredményes munkájukáért.

A II. kerületi tanács mű- velődési tervében hasonló esemény zajlott le tegnap a Központi Bizottságának a déli órákban. Lacsán Mi- hály vb-elnök 22 pedagó- gus jutalmazott meg, ösz- összesen 14 400 forinttal. A III. kerületben 39 pedagó- gusnak 25 500 forintot nyúj- tott át Vincze Antal vb-el- nök.

A jól végzett társadalmi munkáért 20. a tisztasági versenyben elért eredménye- kért pedig 8 pedagógust ju- talmaztak, összesen 11 ezer forinttal. A három kerület iskoláiból és nevelőintézetei- ből 21 pedagógus pedig 7-től 14 napos külföldi utazást kapott jutalmul. A Szovjet- unióba, Lengyelországba, Csehszlovákiába utaznak majd a nyáron ezek a pe- dagógusok.

A Móra Ferenc Ipari- tanuló-Intézetben rendezett pedagógusnapi ünnepeken, ahol László Nándor, az in- tézet igazgatója méltatta a nap jelentőségét, a KISZ Központi Bizottságának a legmagasabb kitüntetésével, a KISZ érdeméremmel tünt- tettek ki Salamon Istvánt, az intézet igazgatóhelyette- sét a nevelőmunkában, s a KISZ-szervezetek segítségén végzett eddigi eredményes munkásságáért.